

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΙΩΑΝΝΑ ΝΤ' ΑΡΚ (*Άρδιας τοῦ πηγήδουμιον ἡλησταρογυμό, γνωστὸν περὶ τῶν Φερειών*). Κατὰ τὸν μεσαλωρός αἴσαμε καὶ τὸν ἐπόλεμο τῶν Χανανῶν οἱ παραχθαῖς φρούρων γαλέραις πρακτικάτων γιὰ νὰ γνωρίσουμε δινές πανοπλίες. Καὶ ἡ Ἰωάννα τηνὶς οὐδὲν στὸν μέλλον—ὅτι θεός νὰ γένηται—*Ἄργη, η ἱωαννὴ παρθένος ποὺ τὸ δάσυρν—τὸν προσαναγγελόμενον στὸ τέλος τῆς Γαλλίας, δταν ἐπολεμοῦσεν νο τρομερό χημικό πόλεμο.* Άποφεροδοτεῖ καὶ αὐτὴ τὴν πανοπλία της. ανιστάται πόσο ἔνδιαφαστή είναι στάτη παραμολογήθησες τῆς βεβαίως τοῦ πολέμου διὰ μέσου τῶν

"Οποις είτε γνωστό, οι πρώτοι ληγοί ήταν φυλές συγκεντρωμένες γύρω από την Αντρα πού Ισχυρό και πολύ δυνατό άπ' τον ολλους Γένους ήταν φυσική ή τύχη μαζί μάχης τὰ μρίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον απὸ τὴν ἀνδρόβια τοῦ ἀνδρόδει αὐτοῦ. Πολλής φοράς μάλιστα ή γενιαλή μάχη σε απατούσε γιὰ τάφηση τὸ πεδίο ἐλεύθερο νόμονοροπαχήσαν οἱ ἀρχηγοί τῶν ἀντιθέτων στρατῶν. Ο διος ἄγων ἔκρινετο τότε ἀπὸ τὴν μονομαχία οὗτη.

Οι παριστάμενοι
"Ελλήνες θαυμάζουν
τὸ μεγάλο ἀναστέμα
πών τὸ θεῖα δημορθία
τοῦ "Εποκοι. Ο
Ἀχιλλεός ἐγκωμιαστικό^{τό}
δύναται όπο τὰ ποδιά τῷ
τενοῦ πών ἀντίπαλο

·Η ἐξέλιξις τοῦ πολέμου. Στρύς ἡρωίκους χρόνους. Η μεντράδα εκτορος καὶ Ἀχιλλέως,
··Ἴτε, παῖδες· Εὐλήνων...· Ή φιλοπατρία.· Ο ρό σετῆς προσώπης ἀνδρείας. Τὰ πολεμικὰ μηχα-
νήματα καὶ οἱ Ἐλέφαντες.· Ο πόλεμος κατὰ τὸν μεσαίωνα. Οἱ πανοπλίες ὃν ἵπποτάν.
λεῖς στόπεδο τῆς μάχης.· Η ἐφεύρεσις τῆς πυρίτιδος. Στρύς νεωτέρους χρόνους κτλ. Βασι-

‘Ο πόλεμος είναι ἀρχαῖος δσο καὶ ή ἀνθρωπότης καὶ καθόδις φαίνεται, δσο ὑπάρχει δικόσμος θά γίνωνται καὶ πόλεμοι. Μάλιστα πόλεμος ὑπήρχε πάντοτε. ὅτεσσος ήταν διαφορετικὸς σὲ κάθε ἐποχή. Άπο τὸν περιφέρει μο πόλειο τῆς Τροίας, μέχρι τοῦ τελευταίου ενδρυπαίκου πολέμου, τὰ πεδία τῶν μαχῶν διαρκῶς παρονοίαζαν διαφορετικὴ δψη. Μετά τις μονομαχίες τῶν ἀρχαίων ἡρώων, ἀπὸ τις δύοις ἐκδυνετοῦ ἡ ἔκβασις τῆς μάχης, ἐπηκολούθησαν αἱ ἐκ τοῦ συστάδην αναγέννεταις τῶν μαχομένων

συγκρινεις των πραγμάτων, στις δόπιες τὸν κυριατέρο ρόλο ἔπαιξε ή προσωπική ἀνδρεία. "Ηρθαν κατόπιν οι ἐπελάσσις τῶν σιδεροφράκτων Ιπποτῶν. "Επειτα ή χρησιμοποίησις του πυροβολικού μετβαίλεις ἐντελῆς, τὴν δῆψη του πολέμου. Κατὰ τὸν τελευταῖο πυγκόδυμο οἱ ληλούσπασαργύρι, γνωρίσαμε καὶ τὸν πόλεμο τῶν χαρακώματων γιὰ νὰ γνωρίσουμε

καὶ στὸ μέλλον—ὅθεδς νὰ μὴν
τὸ δώσῃ—τὸν προσαναγγελλόμε-
νο τρειμερὸ χημικὸ πόλεμο. Απ’
αὐτὸν φύουνται πόσα ένδιαιφε-
ρούσαται θὰ ήσαν μὲν λεπτομερε-
τῶν πολέμων δῆλον εἴδην

του, πίσω ἀπὸ τὸ ἄρμα του καὶ τὸν σάρισμα ἔσται υπὸδεῖς ὁ πόλεμος τῆς Τροίας, ἀπὸ τίς ἐπάλειψεν τῶν δημόσιων ἡ μητέρα τοῦ "Επιτορος, βλέποντας τὸν νεκρὸν καὶ ἔξευτελοντανόν, ξεσχίζει τοῦ πέπλους της, ἵει τελέων τὸ μαλλιά της· αἱ βργάζεις χρονιγές ἀπογνωστικὲς σώσεις καὶ δδύνης. Οἱ Ἑλληνες πάλι βλέποντας τὸ φῶσιο κεφάλαιο τοῦ ἥιψας τῆς Τροίας, οπταματωμένον ἀπὸ τίς πέπτεις καὶ παραμορφωμένον τραγουδοῦν ἔνα τικτυχήριο θύεύριο.

Σιγά-σιγά διως τα ιδάτη αρχίσαν νά έπειταίσθαι και νά δραγανώνονται. Φυσική συνέπεια αυτού ήταν νά πάρουν ω' δό πόλεμος άλλη δψη. "Αρχίζουν πιά να λαβαίνουν μέρος σ' αιτίαν προγράμματάς στρατιώς διοικούμενας άπό στρατηγούς, άπό τους δύοις ιεροίοι ύπαρχεν μοναδιοί γνώσται της στρατιωτικής ταυτιάς. "Ένα καινούργιο αιτιθημα σύχζει νά πλαντάται πάνω άπ' τα πόδια των μαχῶν και δίνει στὸν πόλεμο μιὰ ξεχωριστή γένεσιν είναι τὸ αἰσθήμα τῆς άγάπης τῆς πτυχίας, τού σεβασμοῦ προσώπου μετά τὸ μέλλον, μὲ μιὰ λέξη η φιλοπατοία.

Αύτή γέννησε την άθανατη τίκη τῆς Σαλαρίνος, τόπο ποθού Ελλάς διλόκηρη ένωθήσεις σὲ μιὰ υπέροιτα και τικηφόρο πρόσωπο σπαθειών εναντίον της: βαρβαρότητος τῆς Ανατολῆς. « Αξέψυφο γράφει δι μέγας Αἰσχύλος, μιὰ κραυγὴ όπεραντη, τονισμένη αὖθις Ιερός ψαλμός, ύψωθήσεις ἀπὸ τὶς γρονιμές τῶν Ελλήνων ποτήρων ἐπανελούθι μακουνά ἡ ήγιώ τῶν βράχων: « Εμπρός, ποιδιά μη Ειλάδος, ἔλευθερώστε τήν πατοΐδα σας, τὰ ποιδιά σας, τὶς γυναικεις σας, τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν τῶν πατέρων σας και τοὺς τάφους τῶν προγόνων σας: μιὰ μάχη μόνο θὰ κρίνῃ τήν τίκη τοῦ μάγαθῶν σας! »

Τὸ ίδιο ἀντὸ αἰσθημα ἔδωσε στὶς Ρωμαῖκὲς λαγεῶνας αὐτὴν τὴν τεράστια δύναμη ἀντιστάσεως ποὺ δὲ μπόρεσαν νὰ τὴν ληφθεῖσαν οἱ στρατιές ἔχθρῶν μεγαλοφυῶν, διποὺ τοῦ 'Αγγίβα καὶ τοῦ Μιθιδράτη.

Ἐκεῖνο ποὺ διέκρινε τοὺς ἀρχαίους πολέμους ἀπὸ τοὺς σημειώνούς ἦταν ὁ ρόλος ποὺ ἔταιξε σ' αὐτοὺς ἡ προσωπικὴ δύναμις καὶ ἀνδρεία ἡ ὥν στρατιωτῶν. Οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονισταὶ δὲ ἔταιξαν σ' αὐτοὺς παρὰ δευτερεύοντα ρόλο. Τὸ Ιππικὸν δὲν ἔγινε ἀκόμη ἐφόδους, οἱ δὲ Ιππεῖς γιὰ νὰ πολεμήσουν απέβαιναν ἀπὸ τὰ λογά τους. Ὁ ίο γιὰ τὶς παραδόξες πολεμικὲς μηδανὲς ἀνθρακίων—ἄρματα ἐφοδιασμένα μὲ δρέπανα, ἐλέφαντες μὲ περιγραμμές πάνω στὴ σάχη τους—αὐτὲς δὲν ἔταιξαν, διποὺ ίσως φανταζεσθε, τρομερὸν ρόλο στὴ μάχη. Ὁ Πλέρος, δὲ δοτοὶς χρηματοποιεῖ καὶ ἀρματα καὶ ἐλέταντες ἐναντίον τῶν Ρωμαίων, στην πρώτη ἑκατὸν, τὸν κατωρθωσαν νὰ τοὺς πτοίηση μὲ αὔει καὶ να τοὺς πολέψῃ. Στὴ δεύτερη δύμως μάχη, οἱ Ρωμαῖοι ἀνοίξαν τὶς γραμμές τῶν, ἀφῆσαν νύ περάσον μιστὸν ἄπ' αὐτές οἱ πολεμικὲς μηδανὲς κ'οἱ ἐλέφαντες τοῦ Πύρρου, καὶ κατόπιν τὶς κατέστρεψαν καταντας τες ἀπὸ οἴνων μὲ τὴν ἄγναν τριτικήν.

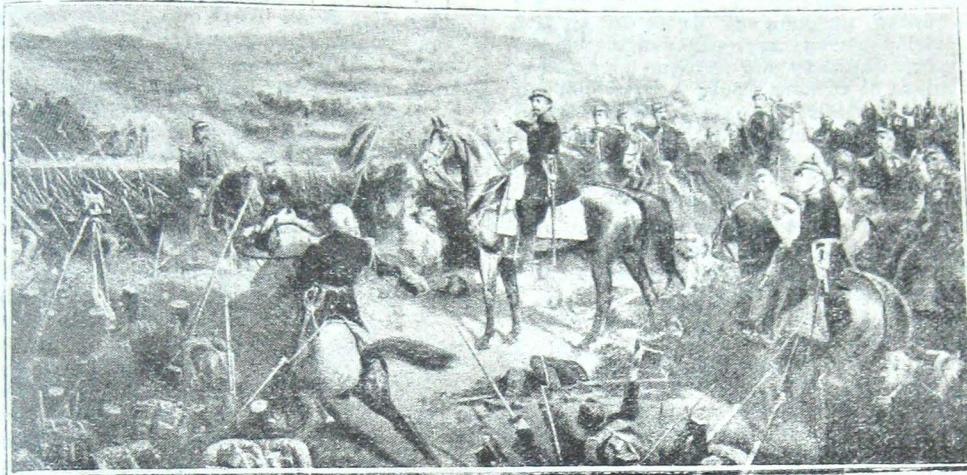
Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΣΤΙΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ. (Πίνακας των μεγάλον ζωγράφου Δαβίδ.)
Κατα τὸν ἀριθμὸν πολέμου, λόγῳ τῶν σύντομῶν, ποὺ ἔπαιξε σ' αὐτοὺς ἡ πρασινοπίκη ἄνδρασι,
οἱ στρατιώτες ἔρχονται νὰ εἰναι καὶ ἀδηγοῖ, "Ἔσοι μᾶς παρανυσάσι καὶ δι μεγας Δαβίδ σ' αὐτὴν
τῆς εἰμάντα καὶ τοὺς γριακούσους, ἀθυνατονες θρωας τῶν Θερμοπολεών.

τον Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους.
Αὐτὸν οἱ πολεμισταὶ δεν πολεμούσαν πιὸ πεζοῖ, ἀλλὰ συνετελέσθησαν, λεπτεῖς καὶ ἡ λεξίς «επιπότης» ποὺ θὰ πῦ καβαλλάρης. «Επιπότης» Σήγη ἀρχὴ οἱ πολεμισταὶ φορούσαν ἕνα εὐλύγιστο κάλυμμα πάνω ζήνθη ποὺ ἐκάλυπτε τὸ σῶμα του, διπος οικετάζονταν τὰ λέπια μονχώματα κι ἀποτελεσματικά αὐτά τὰ λέπια συγκολληθῆκαν, ἔγιναν τον ἔρεθρηματα, διπάνω ποὺ σκέψανταν δόλοκληρο τὸ σῶμα. Ο θωρακισμένος Ιππότης, διπάνω στὸ ἄλογό του, ποὺ ἦταν θωρακισμένο σδάνκι, πέφτει ἵαν κυριολεκτικας ἀρωτιός. Σινπῶνιας ἀπάνω τεս τὸ σπαθὶ διπάνει σὲ κομμάτια.

«Πατέρα, φυλάξου δεξιά! Πατέρα, φυλάξου ἀριστερά!...» Στὴ μάχη τοῦ Ιαγιεμπούρ, ὅλ' ἡ προσπάθεια τῶν ἀντιπάλων ώλει συγκεντρωθεῖ πρὸς μία γάφυρα τόσο στενή ώστε μόλις τέσσερες ἄντρες θὰ μποροῦσαν γά τὴν πεοάσσουν κατὰ μέτωπο. 'Ο βασιλεὺς τῶν Γλλων Λουδβικος ΙΧ βλέποντας διὰ οἱ «Ἄγγλοι θὰ τὴν κυριεύουν κατεπήκαν ἀπὸ τὸ ἀνογό του καὶ μὲ τὸ εποθὺν τὸ χέρι διημήτη ἐναγίτιον τους καὶ τοὺς συνέτιψε. 'Ο ἴδιος βασιλεὺς, δῆπος καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι, συνελέγθη αἰχμάλωτος σὲ μισθό μάχης, κατ' ἀνθεσθεῖ μαζὶ Γαλλικῶν παρομίας ποὺ λέει «ὁ φασιλῆς δὲν πιάνθησιε σιών πλεμό, εῦ στὰ χαροτά». 'Επίσης ἡ 'Ιωάννα η 'Ασων συνελήφθη αἰχμάλωτος σιών πόλεμο ἀπὸ τοὺς 'Αγγλούς.

„Ενα μπρεδόμα λυσταλέο μέσα στὸ θύρυσθο τῶν πανοπλιῶν,
τῶν δόλων, μες τάλλη-
λοχιναήματα τῶν πον-
τικῶν καὶ τῶν σπα-
θιών, αὗτη ἡταν ἡ μάχη
κατὰ τὸν μεσουίσινα. Προ-
οθέστε σ' αὐτάπια ἀπέ-
ρυντη κραυγὴ, ἐνιαν αλ-
λαγήκο οὐρλαζτῶν καὶ
ἐπικλήγεων, για τα πιο-
ησουν τὸν ἔχθρο καὶ
νὰ συγκεντρώσεις τους
φίλους καὶ θὰ λάβετε μιά
πλήρη ήταν

Μετόπος δέν άργησε
νύ έφευγεθῆ ἡ πυρίτις.
Τὸ πρῶτον της θύμα ἦ-
ται αὐτὸς δίδιος ὁ ἡρα-
κος καὶ ἵπποτικος πολε-
μος. "Η ἀλήθεια εἶναι
διτιανή ὁρά τὰ κανο-
τια ἔκαναν περισσοτερη
φασαρία παρὰ δουλεια.
Μα οιγά σιγά τελειωτοι
ηγηκαν κι' ἔστι τὸ πε-
δίο τῆς μάχης ἀλλαξε ἐν-
τελός δῆμος. Οι πλη-
σταὶ ἀγνοεῖν νὰ ἐπιδώσων
τῷρα νάρθιον στὰ χέρια
μὲ τοὺς ἀνεπιπλους τοὺς
ἀπεναγτίας τούςεις ποσαν-
γον καὶ κρυψόντουσαν
πίσω ἀπὸ μακρά ὑψώ-
ματα γιὰ νὰ πολεμοῦν
ἀπὸ καὶ δισφαλέστερα μὲ

Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΟΛΦΕΡΙΝΟ (1859)

(Πναξ τοῦ ζωγράφου Ὑβδοῦ)

έμεις πρῶτοι ! Μπορεῖτε ν' ἀρχίσετε σείς !

‘Ως τόσο δύες αντές οι Ιπποτικές παραδόσεις ἀνετράπησαν μὲ τη γαλλική ἐπανάσταση. Οι ἑνωμένοι κατά τῆς Γαλλίας σιρατοὶ τῆς Εὐρώπης, τὰ είχαν χάσει μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν δύοιον πολεμοῦσαν οἱ Γαλλοί. Στὴ μάχη τοῦ Βαλμύ, οἱ Γερμανοὶ ὑπερχωρήσαν χωρὶς νὰ καταλάβουν τὸ γιατὶ μρόδες στὰ τόγματα τῶν Γάλλων «ὑπόδυτων» εἰς δύοιοι πρώτη φορὰ ἔπιαναν τονφένι στὰ χείρα τους. ‘Ο Γκούτε, ὁ δύοιος παροχολούσθησας ὡς περιέργος τῇ μάχῃ τοῦ Βαλμύ, δήλως : ‘Απὸ τὴν ἡμέρα αύτὴν δνοίγει μια καιγούρια χρονολογία στὴν Ιστορία τεῦ κόσμου». Κοι πράγματι είχε δίκηη, γιατὶ περίτη προσβὰ τὸ σιρατὸ ποὺ πολεμοῦσε, τὸν δύο-ελούσες δὲ ίδιος δὲ λαός

Δέντο τὸν στρατὸν τὸν παρόλιθο σὰ λίγο ἔνος δπὸ τοὺς μεταλείτερονς στρατηγούς τοῦ κόσμου· ὁ Ναπολέων· καὶ διέσχισε νικηφόρως ἐπὶ δεκαπέντε χρόνια ὅλη τὴν Ευρώπη. 'Ο Ναπολέων ἦν αὐτὸς

